

РЕШЕНИЕ

№ 346

гр. Варна, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлева

Членове: Даниела Св. Христова

мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Елка Н. И.а
като разгледа докладваното от Даниела Св. Христова Въззивно гражданско дело № 20213100502701 по описа за 2021 година

Производството е въззивно и се развива в частта, в която с Решение № 60248 от 01.11.2021 г. постановено по к.гр.д. № 3664 по опис на ВКС за 2020 г. е отменено предходно въззивно решение № 260429 от 21.08.2020 г. постановено по гр.д. № 1034 по опис на ВОС за 2020 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Образувано е възснова на въззивна жалба с вх. № 28758 от 19.01.2021 г., депозирана от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, Варна Тауърс – Г, бул. „Владислав Варненчик“ № 258, **срещу** Решение № 1535 от 20.03.2020 г., постановено по гр.д. № 14635/2019 г. по описа на РС-Варна, ГО, с което, на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, **е прието за установено**, че ИВ. В. ИВ., ЕГН *****, не дължи на „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 258, Варна Тауърс – Г, **сумата от 4900 лева, представляваща част от 6256.16 лева по фактура № 0284398269 от 04.09.2019 г. с издател „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691 за периода 23.08.2017 г. – 22.08.2018 г.** за обект в гр.Варна, бул. „Вл.Варненчик“ бл. 21, вх. 17, ап. 10 с клиентски № 1100083648 и абонатен № 0107005339, **на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК** и „Енерго-Про Продажби“ АД, ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 258, Варна Тауърс – Г, **е осъдено да заплати на ИВ. В. ИВ., ЕГН *****, сумата 250 лв., представляваща сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК** и на представляващия го адв. Я. от ВАК сумата от 642.80 лева.

Въз въззивната жалба се навеждат доводи, за отмяна на първоинстанционното решение, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Поддържа се и порокът необоснованост, като се излага, че приетите за установени фактически положения

не съответстват на събраните доказателства. С въззивната жалба е отправено искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което иска да бъде отхвърлен, както и за присъждане сторените съдебно-деловодни разноски. Поддържа се, че е засегнато правото на доставчика по чл. 200, ал. 1 от ЗЗД да получи стойността на пренесеното до обекта количество електроенергия, което е било въведено като основание в отговора на исковата молба.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил писмен отговор с вх. Рег. № 31734 от 28.05.2020 г., с който се оспорва основателността на жалбата. Съображенията са идентични със съдържанието на исковата молба и се споделят изводите на съда от обжалваното решение. Отправено е искане за неговото потвърждаване, като валидно, допустимо, правилно и обосновано.

С Определение № 453 от 08.12.2021 г. съдът е приел жалбата за допустима. В съдебно заседание страните поддържат писмените си доводи и насрещни претенции за разноски.

Обжалваният съдебен акт е валиден, допустим /в недопустимата част е обезсилен с Решение № 60248 от 01.11.2021 г. постановено по к.гр.д. № 3664 по опис на ВКС за 2020 г. /, а по правилността и обосноваността на първоинстанционния съдебен акт /за сумата от 4900 лева/, настоящият въззивен съд намира следното:

Производството пред ВРС е започнало въз основа на исковата молба от ИВ. В. ИВ., ЕГН *****, с адрес: ****, представляван от адв. Д. Я., с която пред съда е предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, с искане да се приеме за установено, че не дължи на „Енерго про Продажби“ АД сумата от **6256,16 лева** по фактура № 0284398269/04.09.2019 г., с издател ответното дружество, които претендира сумата като корекция на доставена но незаплатена ел. енергия за периода 23.08.2017 г. – 22.08.2018 г., до обект № 0107004339, с адрес гр. Варна, ж.к. „Вл. Варненчик“, бл. 21, вх. 17, ап. 10, дължима от ищеца с клиентски номер 1100083648.

Ответникът на „Енерго про Продажби“ АД, в срока по чл. 131 от ГПК е оспoил основателността на иска. Носейки доказателствената тежест за установяване на паричното задължението по издадената фактура, ответникът е навел следното основание за възникване на задължението – “сумата представлява цената на реално доставена и потребена ел. Енергия в размер на 33326 кВтч”. Посочва и правната квалификация на претенцията като такава по **чл. 50 от ПИКЕЕ** във вр. С чл. 200, ал. 1 пр. 1 от ЗЗД. Въвежда фактически твърдения за повода за извършена корекция на дължиите суми за минал момент и обосновава начисляването на допълнителни задължения с твърдението, че е извършена проверка на измервателното средство и е констатирано натрупване на количество ел. Енергия в скрит регистър 1.8.3 в размер на 033326 кВтч. Излага, че измервателното средство е демонтирано и представено на БИМ за извършване на измервания, които са материализирани в КП 1983 от 29.08.2019 г. Резултатът от проверката е констатация за извършена софтуерна намеса, която отклонява количеството доставена и потребена ел. Енергия в регистър, който не е визуализиран на дисплея и съответно невидим за отчитане и заплащане. Въз основа на тези констатации и на основание чл. 50 от ПИКЕЕ, дружеството е приело, че е налице разлика между отчинатите и преминалите количества ел. Енергия и е издал проесната фактура.

На стр. 4 от писмения отговор е въвел в условията на евентуалност и второ основание за дължимост на сумата - доставеното и премиланото количество ел. Енергия – разпоредбата на чл. 183 от ЗЗД, без да обвързва тази претенция с корекционната процедура по чл. 50 от ПИКЕЕ.

Първоинстанционният съд е приел, че към датата на проверката и предвид отмяната на чл. 41 - 47 от ПИКЕЕ липсват правила и ред за извършване на проверки за метрологична, функционална и техническа изправност на СТИ, въз основа на които да бъдат приложени корекционните процедури по неотменените все още разпоредби на ПИКЕЕ /чл. 48-чл. 51/. По

отношение на заявеното като второ и в условията на евентуалност основание за плащане чл. 183 от ЗЗД, първоинстанционния съд не е формирал изрични мотиви. Въззивният съд в решението, което е отменено от ВКС е коментирал основанието на чл. 183 от ЗЗД, като е потвърдил първоинстанционния съдебен акт поради това, че ответникът не е доказал пълно и главно размера на преминалата ел. енергия и разценката по отчитането на дневна, нощна и върхова ставка.

Настоящият въззивен съд, като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства, преценени съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест и материално правните разпоредби спрямо релевантните факти, включително указанията на ВКС за приложението на материалния закон, приема за установено **следното от фактическа страна:**

Видно от констативен протокол № 1104956/22.08.2018 г. служители на ЕРП Север са извършили проверка на средството за търговско измерване отчитащо електроенергията доставяна в горепосочения обект на потребление. Констатирано е, че в регистър 1.8.3 е налице показание от 33326кВтч ел.енергия. Електромерът, отчитащ доставената в обекта електроенергия е демонтиран и изпратен за проверка в БИМ в индивидуална опаковка, пломбирана с пломба № 507744. Протоколът е подписан от съставителите и от абоната.

За резултатите от метрологичната проверка е съставен констативен протокол № 1983/29.08.2019г. на Български институт по метрология, Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, Регионален отдел Варна, в който е отразено, че изследваният електромер е получен в плик, пломбиран с пломба № 507744. Метрологичната проверка е отчела външна софтуерна намеса в тарифната схема на електромера, в следствие на която е констатирано наличие на преминала енергия по тарифа 1.8.3 от 33326.2кВтч, която не е визуализирана на дисплея. Електромерът съответства на метрологичните характеристики и отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергия. Със становище от 03.09.2019г., изготвеното от специалист „ЕК“ при „ЕРП Север“ въз основа на констативен протокол от метрологичната проверка № 1983/29.08.2019г. е одобрено начисляване на допълнително количество ел. енергия за периода от 23.08.2017г. до 22.08.2018г. в размер на 33326 кВтч общо. Ответното дружество е остойностило допълнително начисленото количество ел. енергия като е издало фактура № 0284398269/04.09.2019г. за сумата от 6256.16 лева.

Пред първоинстанционният съд е изслушано заключение по допуснатата СТЕ. В заключението е посочено, че към датата на проверката уредът е бил годно техническо средство за измерване на ел.енергия. Минал е метрологична проверка през 2013г., когато е бил произведен, а следващата такава е следвало да бъде след 6 години. Свален е при проверката още на 22.08.2018г. Според вещото лице е налице несъответствие между данните за параметрите на измервателната група и въведените в информационната база данни, доколкото в базата данни е въведено измерваната ел.енергия да се отчита по две тарифи, а не по три. Натрупаната в регистър 1.8.3 невизуализирано отчитане на ел.енергия, не са били отчетени за плащане. Според вещото лице ел.енергията натрупана в регистър 1.8.3 в размер на 33326кВтч е преминала през електромера в посока доставка до обекта на потребление. Този отговор е базиран на КП № 1983/29.08.2019г.

Вещото лице поддържа, че количеството ел.енергия от 33326кВтч не е влязло в редовен периодичен отчет и счита, че извършените изчисления за остойностяване на определената за доплащане ел.енергия са математически точни, но за периодите и натрупаното количество ел.енергия за тях, са посочени в становището, на базата на което са и извършени математическите пресмятания. Видно от протокол № 1136576/14.01.2014г., при монтажа на електромера, не са констатирани показания по 1.8.3, които да служат като базов отчет за пресмятания въз основа на показанията по тарифи 1.8.1 и 1.8.2 и сумарния регистър.

При новото разглеждане на делото пред настоящия въззивен съд, с оглед разпределението на доказателствената тежест и указанията на ВКС за предмета на делото

очертан с твърденията на ответника за второ основание на претендираната сума – общите разпоредби на ЗЗД в частта, която регламентира задълженията на купувача, съдът е изслушал заключение на комплексна СТЕ. Вещите лица са посочили три възможности, в следствие на проявление на която и да е от тях, да се достигне до състояние, при което измервателното средство не би могло да отчита преминала през него ел. енергия. Първата е по технически причини – повреда или отпадане на захранването- прекъсване на оперативната нула. Втората е по механични причини - шунтиране и откачане на фазовия проводник. Третата е софтуерна - невизуализиране на екран за отчитане на ел. енергия.

За да се достигне до състоянието на третата причина е необходимо да се активира тарифа, която не се визуализира. Конкретно се поддържа констатацията, че показание от 33326 кВтч може да се достави за период от 1 година при 8 часово максимално натоварване. Техническото измервателно средство е монтирано през 2014 г., а метрологична проверка е преминало през 2013 г. При монтажа не са свалени показания на тарифа 1.8.3, а само на тарифи 1.8.1 и 1.8.2 . Не е възможно по софтуерен път да се нанасят стойности на тарифите. За период от една година през видимите тарифи е премилано количество ел. енергия от 5178 Кв.ч. Количеството отчетено и заплатено, в сравнение са това по тарифа 1.8.3 е 6 и 1/2 по-малко, което дава основание на вещите лица да поддържат предположението, че за битов абонат при монтиран електромер през 2014 г. е възможно това количество да е натрупано в периода от монтажа до проверката, което не изключва и техническата възможност да е станало в рамките на 1 календарна година. Вещите лица обаче не поддържат втория вариант /в рамките на 1 година/ като достоверен, като съобразяват, че абоната е битов и не предполага 365 дни в годината потреблението да е непрекъснато през 8 часа от денонощието. Заключение не е категорично в отговора на въпроса, дали измервателното средство е било ново при монтажа през 2014 г., за разлика от положителния отговор на въпроса, че при монтажа показанията по видимите тарифи са били нулеви.

При тази фактическа установеност, съдът извежда следните **правни изводи**:

Съобразно разпределението на доказателствената тежест в процеса, „Енерго про Продажби“ АД следва да установи при условията на пълно и главно доказване, 1. по главната претенция, че е спазил приложима въз основа на действаща правна норма корекционната процедура, а по 2. Евентуалната претенция /чл. 183 от ЗЗД/, че е изправна страна по договора за доставка на ел. Енергия, че претендираната за плащане ел. Енегия е доставена в рамките на една календарна година с фиксиран начален и краен момент в становището и във фактурата, че количеството е измерено с изправно техническо средство, което отчита и периода на потреблението и че претендираната за плащане сума, представлява договорената, а не е фикция на недопустимата за прилагане корекционна процедура.

Безспорно е, че ищецът е потребител на електроенергия по смисъла на § 1 т. 42 от Закона за енергетиката и че Общите условия са влезли в сила по отношение на ищеца. Предвидените в ПИКЕЕ хипотези, при които доставчикът на електроенергия може да извърши корекция в сметката на потребителя, са изчерпателно изброени в този подзаконов нормативен акт. За извършената корекция на сметките, „Енерго-Про Продажби“ АД поддържа, че е приложена разпоредбата на чл. 50 от ПИКЕЕ, послужила като нейно основание. В чл. 50 от ПИКЕЕ е предвидено, че в случаите на установяване на несъответствие между данните за параметрите на измервателната група и въведените в информационната база данни за нея, водещо до неправилно изчисляване на използваните от клиента количества електрическа енергия, операторът на съответната мрежа коригира количествата електрическа енергия като разлика между отчетеното количество електрическа енергия и преминалите количества електрическа енергия за времето от допускане на грешката до установяването ѝ, но за период не по-дълъг от една година. Настоящият въззивен съд, в съответствие с приетото от първоинстанционния съд, че СТИ не е било параметризирано да отчита по повече от две тарифи, като при положение, че абонатът е битов, недоказано е обстоятелството за начина и причината, в резултат на която в СТИ е отчетена електроенергия в регистър 1.8.3. Поради което установените обстоятелства не

могат да покритят фактическия състав в хипотезата на чл. 50 от ПИКЕЕ – несъответствие между данните за параметрите на измервателната група и въведените в информационната база данни за нея. Поради това, че при монтажа на електромера не са въведени данните съществуващи към този момент в тарифа 1.8.3 следва, че фикционната процедура за определяне на размера на задължението в рамките на една година е неприложима. Отделно от правна страна, възражението на ответника се основава на отменени правни норми, поради което и неоснователно.

Вмешателството в софтуерната схема е факт установен със заключенията и по двете СТЕ /втора и комплексна/. Този факт е от значение към преценката, дали претендиращата страна /доставчикът/ е изправна в задължението да осигури техническо средство в метрологична годност, което да отчита количеството доставена ел. Енергия. След като гражданският съд не е ангажиран с писмено доказателство, за авторството на софтуерното вмешателство, то не следва да се възприема като следствие само от користен интерес на едната страна от договора /потребителя/, тъй като користният интерес в тази форма на въздействие изпълва фактическия състав на резултатното престъпление кражба. Освен, че следва да е установено по съответния ред на НПК с влязъл в законна сила съдебен акт, такова вмешателство като деликт може да ангажира само извъндоговорната имуществена отговорност, но не и претенция по чл. 183 от ЗЗД срещу потребителя.

Относно **приложимата материално правна норма**, настоящият съд е длъжен да се съобрази с указанията на ВКС, дадени в Решение № 60248 от 01.11.2021 г., според които при отмяна на ПИКЕЕ и специалните правни норми в ЗЕ приложими са тези по чл. 183 и следващите от ЗЗД, когато сделката не е търговска, какъвто е настоящия случай. За да бъде ангажирана отговорността на потребителя, която той отрича пред съда, следва доставчикът пълно и главно да докаже допуснатата грешка при отчитане на доставката, съответно заплатен по-малък размер от действително потребеното количество ел. Енергия. В конкретния случай, пълно и главно е доказан факта, че измервателното средство е било манипулирано по такъв начин, че е отчитало количество преминала ел. енергия в невидим за инкасаторите регистър. Количеството на тази енергия е установено при проверката, чрез измерванията в БИМ и съдебното производство чрез СТЕ.

Спорно обаче е, **към кой момент в регистъра на измервателното средство е натрупано това число от 33326 кВтч**, преди или след 2014 г., в периода от 2014 г. до демонтажа или в процесния период от 1 година след демонтажа. В случаите, в които е монтиран нов електромер и този факт е доказан, следва да се приеме, че ел. енергия в скрит регистър е доставена на потребителя, със съответния клиентски номер за това измервателно средство. В случаите, в които при монтажа са вписани с цифрово изражение данните от всички регистри, вкл. и неактивирани тарифи и може да бъде засечено начало и край на периода на натрупване, съдът следва да приеме, че е количеството в скрития регистър е доставено и потребено от конкретен абонат, **но** в случаите, в които при монтажа е поставен използван електромер, за който няма данни да е занулен във всички възможни тарифи при поставянето му, доказването не е пълно и главно и претенцията за заплащане на такива количества е неустановима чрез СТЕ.

В настоящия случай, **ново** измервателното средство е монтирано през 2014 г., поради което дори и да не са вписани нулеви показания в тарифа 1.8.3 в протокола за монтаж, съдът приема, че при монтажа не е имало натрупване на показания за доставено количество ел. енергия и числото 33326 кВтч е натрупано след 2014 г.

В тежест на ответника е да докаже, че числото натрупано количество е доставено/потребено в периода по процесната претенция от 23.08.2017 г. до 22.08.2018 г. Доказателства за установяване на този факт не са ангажирани, нито в първоинстанционното, нито във въззивното производство /в това число и в производството, завършило с отменето възивно съдебно решение и частично обезсилено/. Затова настоящият съд приема, че цялото количество е натрупано в по-дълъг период, с начален момент 24.01.2014 г. до 22.08.2018 г. В подкрепа на този извод е липсата на връзка между часовника на измервателното средство и световното време, както и заключението на СТЕ в частта, в която

е изразено съмнение, че битов абонат може да разходи количеството в рамките на период от 1 година. Затова, отчитайки правилата на доказателствената тежест и събраните по делото преки доказателства, съдът приема, че пълно и главно ответникът е установил, че в период от монтажа на нов електромер до неговия демонтаж е натрупано количество в срит регистър, без да е възможно да се установи точния период на доставката, съответно разходването.

Според размера на доставеното количество и разхода за битов абонат, съдът приема за вероятно, цялото количество да е натрупано в период по-дълъг от 1 година, без да може да се установи кои години обхваща този по-дълъг период. Доколкото в практиката на ВКС по идентични казуси се възприема за правилно игнориране на точните календарни дати в периода, то следва, че цялото количество може да бъде разпределено в период по-дълъг от една година, като за процесната календарна ще е средното аритметично число на цялото задължение, предявено с издадената фактура.

Математически, горният алгоритъм има следното цифрово изражение: Количеството ел. Енергия от 33 326 кВтч е съответно на 6 256.16 лева с ДДС за периода от 24.01.2014 г. до 22.08.2018 г., а за периода от 23.08.2017 г. до 22.08.2018 г. количеството ел. Енергия е 7275.11кВтч съответна на цената от 1365.72 лева с ДДС. От първоначално цялата отречена претенция, в размер на 6256.16 лева, ищецът се е отказал от предявения отрицателен установителен иск за разликата над 4900 лева до претендираните 6 256.16 лева. От отказа направен пред ВКС следва, че не се оспорва претенцията на ответника по процесната фактура за периода от 23.08.2017 г. до 22.08.2018 г. в размер на установената от настоящия съд цена на потребена ел. Енергия за количеството от 7275.11кВтч. В останалата част, която е предмет на настоящото производство, въпреки служебно събраните от съда доказателства за размера на възражението за дължимост, направено от ответника в условията на евентуалност /чл. 183 и сл. от ЗЗД/, то остава недоказано, поради което следва да бъде отхвърлено изцяло.

С оглед изхода от спора в тежест на ответника, следва да бъдат присъдени направените по делото разноси за всички инстанции, съобразно уважената част от иска на ищеца, а в полза на ответника и по реда на чл. 294, ал.2 разносните съответни на частта от претенцията по която производството по делото е прекратено.

По искането с правно основание чл. 629 от ГПК, съдът намира следното: Поставеният от ищца правен въпрос се отнася до задължение на законодателен орган да гарантира на потребителите специални правила за защита от доставчици, които са монополисти на пазара с доставка на ел. Енергия както и им осигури правна гаранция, че във всеки един момент от изпълнение на договора имат възможност да проследяват потреблението чрез достъпно техническо средство, което го отчита. Конкретизира, че към настоящия момент, не се спазва и разпоредбата на чл. 42 от ПИКЕЕ за техническо обслужване на измервателните средства в рамките на всеки три месеца, за да се гарантира, че периодите на претендиране на незаплатена ел. Енергия няма да са по-дълги, което е гарантирано с подзаконов нормативен акт.

Насотиящият съд приема, че поставения от ищца правен въпрос по реда на чл. 629 от ГПК обосновава самостоятелни основания за реализиране на имуществената отговорност на доставчика на ел. Енергия, но достига до отрицателно становище, относно наличието на разпоредба от правото на ЕС или акт на орган на ЕС, които са от значение за правилното решаване на делото.

Мотивиран отгореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх. Рег. № 369 от 07.01.2022 г. , на основание

чл. 629 вр. Чл. 628 от ГПК.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1535/20.03.2020г. по гр.д. № 14635/2019г. на 47-ми състав на ВРС, в частта в която е прието за установено, че ИВ. В. ИВ., ЕГН *****, с адрес : гр.Варна,ж.к. „Вл.Варненчик“, бл. 21, вх. 17, ап. 10 не дължи **от 4 900 лева, представляваща част от сумата от 6256,16 лева** по фактура № 0284398269/04.09.2019 г., издадена от ответното дружество „Енерго - Про Продажби“ АД за периода 23.08.2017 г. – 22.08.2018 г., за обект № 0107004339, с адрес гр.Варна, ж.к. „Вл. Варненчик“, бл. 21, вх. 17, ап. 10, с абонатен номер 0107004339 и клиентски номер 1100083648, на основание чл. 124,ал.1 ГПК и в частта в която дружеството е осъдено да заплати на И. В. И., ЕГН *****, с адрес : гр.Варна,ж.к. „Вл.Варненчик“, бл. 21, вх. 17, ап. 10 **и в частта за разноските** в размер на 196 лева присъдени като дължима държавна такса, съобразно уважената част от иска, на основание чл. 78, ал.1 ГПК и сумата от 503.46, представляваща определено от съда адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА, в полза на а9дв. – Д.Б. Я..

ОТМЕНЯ решение № 1535/20.03.2020г. по гр.д. № 14635/2019г. на 47-ми състав на ВРС, в частта за разноските за разликата **над 196 лева до 250.25 лева**, присъдени като дължима държавна такса, съобразно уважената част от иска, на основание чл. 78, ал.1 ГПК и сумата от **над 503.46 до 642.81 лева** ,представляваща определено от съда адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА, в полза на адв. –Д.Б. Я..

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК: 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. Владислав Варненчик 258, Варна Тауърс – Г, представлявано от всеки двама от П. С. С., Я. М. Д. и Г. К. **да заплати** на адв. Д.Б. Я. от АК-Варна с аднре с гр. Варна, ул. „Цанко Дюстабанов“, № 12, ет. 6, ап. 12 сумата от **573 лв.**, представляваща определено от съда по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

ОСЪЖДА ИВ. В. ИВ., ЕГН *****, с адрес : гр.Варна,ж.к. „Вл.Варненчик“, бл. 21, вх. 17, ап. 10 **да заплати** на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, ЕИК: 103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. Владислав Варненчик 258, Варна Тауърс – Г, представлявано от всеки двама от П. С. С., Я. М. Д. и Г. К. сумата от **357.92 лева** представляваща направените по делото разноси, съответни на прекратената част от производството по делото, **на основание чл. 78, ал.4 от ГПК**

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____